

AZ OLVASÓ ROVATA

Költők a fedélzeten

Igentisztelt Szerkesztő Ur! Kellemes vasárnap délután olvastam bizonyos ismeretlen „Dalmár Ellenfűző” nevezetű klasszikus irodalmár negédes, sőt fölényeskedő irodalmi alkotását és a sokszor megfújhatatlan világosságu sorok derűs elolvasása után kénytelen voltam józueen elmossolyodni. A klasszikus irodalmár ékes bizonyítványt állított ki önmagáról, kristálytisztá amatórbuzgalmáról, sőt — last but not least — szünninemakaró dilettantizmusáról. Igen, ez az az írás és ilyen kristálytisztá írások azok, amelyek miatt az elmúlt napokban kénytelen voltam megemlékezni a költőkről, akik minduntalan, okkal vagy többnyire ok nélkül, megjelennek a fedélzeten.

Derék Dalmár urnak mindössze egy hétre volt szüksége, amíg összegezte gondolatait és marokra fogta tehetségét, hogy megkönnyeztető sorokban válaszolni próbáljon szerény levelemre. Maga ez a rakétagyorsaság, azután meg a lakonikus rövidség és az átlátszó tisztaság ragyogó példát ad azokról a derék amatőrökről, akikről szolt legutóbbi levelém és akik Petöfi, Vörösmarty, Arany, Ady, sőt — horribile dictu — Illyés Gyula és Szabó Lőrinc helyett verejtékes erőfeszítéssel megjelennek a fedélzeten. Remek és eddig még valóban sohasem ismert szónoki elokvenciával az ügyet egyszerűen hazafiai mélemba esomagolják, holott — már bocsánatot kérek — hogyan lehet a derék Dalmár urakat és ezeknek klasszikus költészetét egyszerűen hazafiságnak kijelenteni. Mély tisztelettel és szerénységgel engedjessék meg annak megjegyzése, hogy a hazafiság talán mégis abban van, hogy a hazafias, magyar, nemzeti eszméknek Petöfi, Vörösmarty, Csokonai és a többi magyar költőkirály művészetével bódulunk és nempedig Dalmár urak verejtékes ambícióival. A költészetet, a művészetet, a magyar szó őrzését nem lehet kiforgatni és nem lehet az egyéni sebeket, a telibetalált sérelmeket egyszerűen megtenni hazafiságnak és az egyéni sérelmeket, tiszteletreméltó érzékenységeket, sőt magánszenvedéseket egyszerűen becsomagolni a honfibu markáns, de ezalkalommal nagyon is indokolatlan és nagyon is hamis köpönyegében. Kicsit több szerénységet és kicsit több illemet. A jószándéku amatórizmus bubánata még nem nemzeti sérelem.

Ami pedig a szerénységet illeti, legyen szabad csak arra hivatkozni, talán nem egészen találó a Dalmár urak művészetét egyszerűen Vörösmartyyal összehasonlítani... A világért sem gondolok itt a kétségelénül kitünően képzett jogtudorságra, de a költészetre mindenesetre... Kicsit több szerénységet és sokkal több illemet. Béke velünk és mi továbbra is Vörösmartyyt, Csokonait, Petöfit, sőt sokkal inkább Illyés Gyulát és Szabó Lörincet hívjuk a fedélzetre, mint az amatórizmust, vagy a dilettantizmust.

Tisztelettel: Magyar a vártán.

Válfozlássák meg a reggeli SzCsV-vonat indulási idejét

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Ur, néhány nappal ezelött nagy érdeklődéssel olvastuk becses lapjában Papp József IPOK-elnöknek a Kereskedelmi és Iparkamara közgyűlésén történt fölszólalását, a Budapest felől érkező reggeli vonatoknak az SzCsV-vonatokhoz való rossz csatlakozása ügyében. A fölszólaló rámutatott arra, hogy a rossz csatlakozás miatt a makóiak a postát későn kapják meg. Valóban így van. A Szegedről hajnali 3.45 órakor induló vonat ugyanis nem visz postát Makóra, csak a reggel 7.44-kor induló szerelvényre rakják át a postai küldeményeket. Így a reggeli posta fél 9 után érkezik meg Makóra, amikor a levélhordók már kimentek és nem tudják elkészbesíteni a leveleket. Ilyen módon ezeket csak délután kapják meg a makóiak.

Nemcsak a makóiaknak káros azonban a rossz azul összeállított SzCsV-menetrend, hanem nekünk, szegedi tisztviselőknek is, akiket szolgálati beosztásunk mindemá p Makóra szolt. Tekintélyes számmal vagyunk ilyenek. Egy évvel ezelött, amikor a reggeli vonat még 7 óra körül indult, mindennap ezzel a vonattal mentünk Makóra. Amióta azonban a 7.44-es menetidőt bevezették, megszűnt az utazgatás, mert ha ezzel a vonattal mennénk, naponta elkésnénk a hivatalból. Így aztán nincs más hátra, lakást kell fönn tartanunk Makón, vendéglőben kell étkenünk és csak vasárnaponként térhetünk haza. Szegedre családunk körébe.

Alkalmatlan a jelenlegi menetrend azoknak a kereskedelmi utazóknak is, akik Szegedről utaznak a csanádmezei községekbe. Ugyanis, amire megérkeznek egy-egy távolabbi faluba, eltelt a délelött és nem dolgozhatnak. Délután ugyancsak nem intézhetik el dolgukat, mert akkor meg már készülődni kell hazafelé, ha csak nem akarják egy

barátságtalan községi vendégfogadóban tölteni az éjszakát. Az általános óhaj tehát az, hogy indítsák egy órával korábban a reggeli vonatot, annál is inkább mert a sok ellenérv mellett semmi sem indokolja a jelenlegi menetrend további föntartását. Tisztelettel: több Makón dolgozó szegedi tisztviselő.

„ELITE” hölgyfodrász és kozmetika SZALON

TELEFON 15-54

munkái elismertek! Ragyogó frizurák, speciális hajfestés, újrendszerű tartósodolálás. Szolid árak

SZÉCHENYI-TÉR 2

Remélhetőleg rövidesen hazakerülnek Münchenből a városnak ajándékozott Kacziány-képek

(A Délmagyarország munkatársától) Megírta a Délmagyarország, hogy Kacziány Ödön, a kiváló festőművész Münchenben élő leánya a szegedi múzeumnak ajándékozta elhunyt édesapja néhány igenértékes képét. A képeket Szeged városának kell elhozatnia Münchenből. Erre vonatkozólag már hetekkel ezelött intézkedés történt, a város megbízott egy müncheni szállítócéget, hogy Kacziány Ödön képeit Szegedre szállítsa. A háborús viszonyok miatt azonban a szállítás súlyos nehézségekbe ütközik s a Kacziány-hagyaték mindaddig nem érkezett meg Szegedre, sőt Münchenből sem indult még el. Kacziány Ödön leánya ugyanis levelet írt Pálffy József dr. polgármesterhez,

amelyben érdeklődött afelől, hogy édesapja képeit miért nem szállíttatja el Szeged város. A képeket — amint ismeretes — Kacziány Ödön leánya azért ajándékozta Szeged városának, mert édesapja itt töltötte gyermekkorát és mindig nagy szeretettel gondolt vissza szegedi éveire.

A polgármester most érintkezésbe lépett a szegedi német konzulátussal, amelynek útján keresi meg a müncheni hatóságokat arra vonatkozólag, hogy Kacziány Ödön képeit, amelyek már Szeged város tulajdonába mentek át, elhozzathassák. Ha a képek valóban megérkeznek Szegedre, úgy a szegedi múzeum nagyértékű gyűjteménnyel gazdagodik.

8 napi fogházra ítélték Pálffy polgármester rágalalmazóját

(A Délmagyarország munkatársától) Az elmúlt év augusztusában szokatlan hangú közlemény jelent meg az azóta beszüntetett „Riport” című hetilapban. „Botrányos hírek járnak a törönyalját” — mondotta a közlemény, majd azal folytatta, hogy ezek a hírek, „erkölcsi katasztrófát zúdítanak a város vezető polgárságának és tisztviselőinek nyakába”.

— Egy tisztviselő bizalmasan közölte — írta tovább a hetilap —, hogy egy szegedi úr megszerzi egy ideiglenes alkalmazott részére a ki nevezést, „ha 2500 pengőt fizet”; „ő is ilyen körülmények között került állásba, különben várható voltna ítéletnapig is”.

A szokatlan módon gyanúsító cikk miatt Pálffy József dr. polgármester fölhatalmazást kért a belügyminisztertől a rágalalmazási pör megindítására. Fölhatalmazásra üldözendő, sajtó útján elkövetett rágalalmazás vádjával Mák József és Mészáros Tibor gyors- és gépiró került a bíróság elé, mert Mák azt adta elő, hogy Mészáros mesélte el a dolgot és így ő társszerzőnek tekintendő.

A törvényszék előtt Mák tagadta bűnösségét és kijelentette, hogy a közlemény nem Pálffy polgármesterre vonatkozik. Mészáros úgy mondotta el a dolgot, hogy ez egy malomellenőrrel történt meg. A törvényszék csak Mákot mondotta ki bűnösnek rágalalmazás vétségében és 8 napi fogházra ítélte. Mészároset fölmentette a vád alól, mert ő egészen másról, nem a városházáról, hanem egy malomellen-

őről beszélt. A bíróság alaptalannak találta Mák védekezését, mert a közlemény a polgármesterre vonatkozott, hiszen neki, mint a város első tisztviselőjének, joga van bizonyos ki nevezésekre. A valóság bizonyítását a vádlott meg sem kísérelte, súlyosbító körülménynek kellett mérlegelni, hogy a város első tisztviselőjét rágalmazta meg.

Az ítélet ellen föllebbezést jelentettek be, így került az ügy keddén az ítélőtábla Currytanácsa elé. Az íratok ismertetése után Zombory Jenő dr. főügyész és Kasza Ferenc dr. védő szolt föl, majd a tábla kisebb változtatással helybenhagyta az ítéletet. Mák József semmisségi panaszt jelentett be a Kuriához.

Györött vendégszerepel vasárnap a Dugonics-Társaság

(A Délmagyarország munkatársától) A Dugonics-Társaság vasárnap, 26-án győri kirándulásra készül. A győri Kisfaludy-Kör meghívására nagyszabású kultúrdélutánt rendeznek a közművelődési egyesület ottani helyiségében. A győri Kisfaludy-Kör ugyanis néhány évvel ezelött tett látogatást Szegeden s ennek a látogatásnak viszonzására kerül most sor. A Dugonics-Társaság kétórás programmal szerepel Györött. Várady Imre dr. professzor elnöki megnyitója után Sik Sándor dr. egyetemi tanár, a kitünő poéta a közelmúltban Szegeden bemutatott szegedi verseivel szerepel, majd Tonelli Sándor dr. „Tisza István utolsó útja” címen tart előadást. A rendkívül érdekesnek ígérkező előadás tárgyát Szárkovics generális naplója adja. Ez az eddig ismeretlen kézirat úgy került Tonelli Sándor dr.-hoz Szárkovics generálisról, hogy csak a tábornok halála után hozható nyilvánosságra. A Dugonics-Társaság gazdag műsorán szerepel még Sándor István tanárképzőfőiskolai tanár „A forrongó regény” című fölolvassása, végül Móra Panka, Móra Ferenc leánya „Édesapám” címmel rajzolja meg a nagy író portréját.

Köszönetnyilvánítás

Mindazon rokonoknak, kartársak, ismerősök és jóbarátoknak, kik boldogult édesapánk,

Motika Ferenc

f. hó 21-i temetésén megjelentek, virágadományokkal és megjelenésükkel faldalmunkat enyhíteni igyekeztek, ezuton mondunk hálás köszönetet gyermekei:

Motika Izabella, Ferenc és Olga.